

ESPAI CARRAIXET

Número 20 - PRIMAVERA 2023

REVISTA
CULTURAL
DE L'HORTA
NORD

la suavitat ací pareix que en s'a
mes més tendres el solc
da, és molt fort l'
no sé com si no
s al se'ls poden
encongir el amb tot
e palma penjat al muscle, sense r
deixant a l' vibran
or entre els pits, és una para
cia al de l'estómac. Passà tria
als límits del món conegut i encara
ràcies meu que va pel meu ma
o sé si podria, les galtes del cul suatres i a la porta i una enorme esquerda de da
es marquen més encara les tibantobaix de la façana com una fosca ferida oberta de
amunt el toc toc tecleig dels alts nivets o de llamp. Lo cervola matinal vibrava rítm
tes roges després turmell lleumerpel centre del carrer dominant única
vora del blue-jean blau estret destan petit que tinguera nom
leu carícia d'una cuixa contra l'ajnant davant i
etor on posaries la mà, la prim
és alçar-se allí on posari
aigua tèbia de re
a bragues

la camina, plena de sali
per la ja tan placeta que és co
a l'esquerra un sòc
caiguda que aguanta en
se impedir la vista de la
na verdor de jungla el m
corcades, ara mateix si tu
vertir-se en un hort amagat en
no serviria perquè en comptes d
tot cobert de cards i d'ortigues, i a la
hi ha un petit palau de rajola torrada
a la porta i una enorme esquerda de da
taulons clavats travessats a les f
pel centre del carrer dominant única
destan petit que tinguera nom

08 Impuls a Almàssera de L'ECONOMIA TARONJA

- 10** Una bioconstrucció pionera
**MELIANA OBRIRÀ UN CENTRE DE DIA
PER A MAJORS FET DE FUSTA I PALLA**
- 20** Un cant a l'orgull de ser de La Creu
**LA POBLA DE FARNALS ESTRENA
HIMNE, A CÀRREC DE LA UNIÓ MUSICAL
I EL TENOR LOCAL JUANFRAN LLUCH**
- 22** Àngel Verdeguer i la música coral
**MONCADA RECONeix LA TRAJECTÒRIA
D'UN DELS VEÏNS QUE MÉS HA
APORTAT A LA CULTURA VALENCIANA**
- 32** Álvaro Gimeno de Massalfassar
UNA VIDA LLUITANT CONTRA UN NO

TAMBÉ DESTAQUEM

- 06 BRESSOL DE L'ORXATA**
Naix el Club de Producte
'Alboraia, artesans de l'orxata'
- 14 NI PRINCESES INDEFENSES
NI PRÍNCEPS VALENTS**
Alfara promou projectes
educatius que conjuguen
la Igualtat i la literatura
- 16 EL PATRIMONI HIDRÀULIC
DEL CARRAIXET**
Vestigis d'un passat d'aigua,
terra i horta
- 18 INTERCANVI DE SABERS**
La Mancomunitat de l'Horta
Nord treballa el vincle
popular amb la recuperació
de les tradicions
- 26 LA BIBLIO DE RAFELBUNYOL**
Es fomenten les activitats
lectores per a tots els públics
- 28 RESSONA L'HORTA**
S'estrena la cantata 'NovikMón
2050' a Bonrepòs i Mirambell

www.espaicarraixet.es
[@espaicarraixet](https://twitter.com/espaicarraixet)

ESPAI KALEBARRAKA

DESCOBREIX ELS SECRETS DE PROBABLEMENT

LA MILLOR ORXATA DEL MÓN

WWW.ARTESANOSDELAHORCHATA.COM

L'amfitriona

NÚRIA GARCIA
DIRECTORA D'ESPAI CARRAIXET

5 anys **bategant**

ESPAI CARRAIXET
Revista cultural de l'Horta Nord

Núm. 20 PRIMAVERA 2023

Directora
Núria Garcia
Subdirector
Eduard Ramírez
Redacció
Mireia Corachán
Jorge Pérez
Manuel Regidor
Fernando Miñana
Júlia Costa
Il·lustracions
Sergi Pitarch
Pau Pikonenko (Kalebarraka)
Cynthia Melià
Col·laboracions en este número
Marc Mullor Franco
Laura Yustas i Nelo Vilar
Joan Carles Jover
Disseny i maquetació
Alamida
Continguts web
Manuel Regidor
Impressió
Marí Montañana

Dipòsit legal: V-490-2018
www.espaicarraixet.es

**SEMPRE
TEUA**
La teua llengua

Sembla que fora despús-ahir quan se'm va passar pel cap fer un treball periodístic diferent al qual portava desenvolupant durant tants anys per a alguns ajuntaments de la comarca. La idea se'm va ocórrer només entrat el 2018, i tres mesos després eixia a la llum el primer número d'Espai Carraixet.

Eixos ajuntaments amb els quals ja tenia relació prèvia, i uns quants altres que s'afegiren, junt amb el suport incondicional des del primer moment de la Mancomunitat del Carraixet, feren possible que nasquera la revista, que durant estos cinc anys ha aconseguit comptar amb el suport de pràcticament tota la comarca.

Per descomptat que l'ajut econòmic dels ajuntaments i d'altres institucions públiques i privades fa viable esta publicació, on els periodistes i il·lustradors que participen sempre han percebut la seua remuneració. No en va presentem un producte de màxima qualitat quant al format i al contingut, que repartim debades pels pobles de la comarca.

En relació al finançament de la revista, podem fraure pit al voltant d'un aspecte que sempre ha anat lligat a la nostra filosofia, com és la independència i autonomia a l'hora d'elaborar les peces periodístiques que els hem anat oferint en cada número. A més, cap partit polític dels que ens governen no ha pogut apoderar-se d'Espai Car-

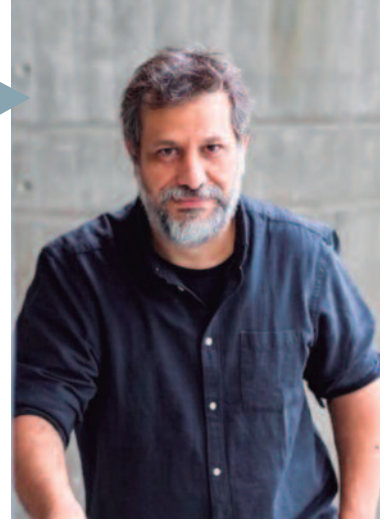
raixet, perquè Espai Carraixet és de tots i totes les que creiem que la cultura, les arrels i les tradicions vertebraren la singularitat de la nostra comarca. I això, en el cas d'esta revista, ha estat assimilat per la pràctica totalitat de les persones que gestionen i administren els Ajuntaments de l'Horta Nord.

S'acosten les eleccions i potser este editorial sembla arriscat, però no podem celebrar els 5 anys d'Espai Carraixet sense reivindicar la personalitat d'un mitjà de comunicació que ha prioritzat l'estima per la comarca davant qualsevol altre rèdit.

Pense en totes i cadascuna de les persones que d'una manera o d'altra heu confiat amb Espai Carraixet, des dels representants polítics i tècnics municipals fins als lectors, a més dels anunciants i la xarxa de subscriptors i subscriptores a la revista. L'agraïment pel vostre suport és infinit i em brolla del cor. Però vull adreçar la mirada més tendra en este V aniversari als companys i companyes que amb gran passió literària i periodística feu possible Espai Carraixet: Eduard Ramírez, Manuel Regidor, Mireia Corachán, Jorge Pérez, Maria José Martínez i Fernando Miñana. Gràcies per agafar la mà d'esta criatura que segueix mirant encuriosida cada racó de l'Horta Nord. Per molts més anys bategant per les precioses sendes d'Espai Carraixet.

El convidat

SERGI PITARCH GARRIDO
CREADOR AUDIOVISUAL

Notre-Alcarràs a l'Horta Nord

L'any 1830, a París, un esperit de "modernitat" urbanitzadora envaïa les autoritats de la ciutat i per tot arreu es promovia l'enderroc d'edificis i façanes de l'època medieval. Victor Hugo i quatre intel·lectuals com ell escrivien pamflets i articles per a denunciar estos atemptats contra el patrimoni i la història parisenca, però pràcticament ningú no els feia cas. La febra urbanística i el negoci immobiliari eren més poderosos i influents que un grapat d'articles als diaris locals. La cobdícia arribà a tal punt que es va projectar la demolició de Notre-Dame, la catedral gòtica.

En aquell moment Victor Hugo va decidir que calia prendre partit pel patrimoni més enllà de les pàgines dels diaris. L'escriptor es va tancar al seu estudi i va redactar en poc menys de sis mesos la novel·la Nostra Senyora de París, també coneguda com El geperut de Notre-Dame. En ella descrivia la catedral fil per randa, la ciutat del segle XV i els seus protagonistes. L'obra va obtindre tal èxit i els parisencs s'hi van identificar tant que va capgirar l'opinió pública i la va posar en favor de la conservació del patrimoni. Ningú

podria tocar ja Notre-Dame, perquè havia passat a formar part de la mitologia de la ciutat.

Vora dos segles més tard s'estrena als cines Alcarràs, dirigida per Carla Simón. El film és la crònica de l'últim estiu de collita al poble que dona nom a la pel·lícula, un ecosistema que s'esquerda, amenaçat per les fotovoltaiques i la nova modernitat que, com l'antiga, arrasa amb tot. A partir de l'estrena i tal com va passar a París el 1831, s'ha posat en el focus social i mediàtic la problemàtica dels camps solars, els seus efectes i una destrucció de l'hàbitat agrari que ens afecta a totes i tots.

Patrimoni de totes i tots

Ací, a l'Horta Nord, l'ecosistema agrícola i humà viuen temps difícils. En els últims 50 anys ha desaparegut el 64% de l'horta de València. De 15.000 hectàrees n'hem passat a menys de 6.000. L'ampliació de carrils de l'A-7, l'amenaça de l'AVE a Barcelona i la urbanització sense mesura de l'àrea periurbana del Cap i Casal, entre d'altres, pressionen l'horta, que és patrimoni de totes i tots, que és el pulmó de la ciutat, el

seu rebost, el seu aire condicionat i la garantia d'estabilitat climàtica davant les crisis que ja patim.

D'esta realitat s'ha parlat a l'audiovisual, principalment en documentals com Renaixem, Orgull d'horta, Savis de l'horta, La pell en la terra... No obstant això, exemples com estos mai han acabat d'arribar al públic majoritari, que viu entre la desafecció i la ignorància de la destrucció del nostre patrimoni ecològic, social i agrari més important.

Què hi podem fer? Quina és la nostra responsabilitat com a creadors i creadores audiovisuals? Particularment, crec que hem de parlar, cal denunciar esta situació i fer-ho a través d'històries de ficció ambientades en l'Horta, en les quals l'espectador s'identifique i empatitze amb els i les protagonistes i, per extensió, amb les seues pulsions i sentiments.

En definitiva: ens cal que les històries del cinema i de l'audiovisual retraten la realitat que viu la nostra comarca, perquè sovint la ficció és la millor manera de parlar de la realitat, com ja van fer Carla Simón i Victor Hugo. Ens cal un Notre-Alcarràs a l'Horta Nord.

ALBORAIA

Bressol de l'orxata

REDACCIÓ MIREIA CORACHÁN FOTOGRAFIA ALBORAIA TURISME

Naix el Club de Producte "Alboraia. Artesans de l'orxata" per a posar en valor la localitat amb un segell de qualitat

Que Alboraia no és només sol i Orxata és una cosa que desco-breix el visitant només trepitjar la seua horta. És mar i vida, amistat i poble. Però és innegable que l'essència d'aquest racó de terra pròxim a València està lligada a la xufa des de fa ja segles. I de tots els productes derivats de la xufa, l'orxata és la reina. Una forma única de transformar tradicionalment aquest fruit en beguda. Una vivència que trobem en aquesta localitat de l'horta valenciana, on aquesta beguda emblemàtica és senyal d'identitat. Des de les institucions es busca la seua posada en valor i el reconeixement als establiments tradicionals vinculats al Gremi d'Artesans Orxaters.

Amb l'objectiu d'evidenciar l'aposta dels homes i dones que treballen per aconseguir cada dia fer d'aquest producte una vivència turística

única, l'Ajuntament d'Alboraia, baix la marca Alboraia Turisme, ha creat "Alboraia. Artesans de l'Orxata", un club de producte que reuneix empreses que elaboren i comercialitzen productes turístics vinculats a la seua producció artesanal. El club va ser presentat en el Mercat de Colón de València el passat 22 de març, amb la presència de nombroses autoritats.

"Alboraia. Artesans de l'Orxata" busca reconèixer i diferenciar aquells establiments, allotjaments o esdeveniments que incorporen l'orxata artesanal en els seus serveis turístics. Els amfitrions del club són empreses membres del municipi, les quals ofereixen viure una experiència personalitzada i exclusiva en la qual l'orxata forma part de la vivència turística. Una proposta de valor per a estimular el turisme i visitar el poble. Els ambaixadors, en canvi, són em-

preses i serveis radicats en municipis d'influència d'Alboraia, que actuen com a prescriptors del destí. Una proposta per a motivar les visites a la localitat i per a viure-la en primera persona. Entre amfitrions i ambaixadors ja s'han confirmat 32 en formar part del projecte.

Hui dia, l'orxata es considera una part important del patrimoni valencià, i les xufes d'aquesta zona es reconeixen amb una denominació d'ori-

gen. Conta la llegenda que els orígens del nom venen del dia en el qual la va provar per primera vegada el rei Jaume I. Impressionat, el conqueridor va preguntar què era aquesta deliciosa beguda. En dir-li que era llet de xufa, el rei li va contestar: «Açò no és llet, açò és or, xata!». És una bonica història, però les arrels del nom «orxata» segurament provenen més aviat del llatí, de la paraula *hordeata*, que vol dir «feta amb ordi».

La xufa va ser una de les primeres plantes a ser cultivades en la història de la humanitat, com es desprén de les troballes de gots contenint xufes i dibuixos de les mateixes en les tombes dels faraons egipcis. També existeixen textos perses i àrabs datats al voltant de l'any 2400 a. C. que elogiaven els beneficis digestius i desinfectants de la xufa.

Quan els àrabs van envair la península Ibèrica, van portar amb ells la xufa i van buscar noves terres on cultivar. En el segle XIII, la zona d'Alboraia es va establir com la regió responsable del cultiu de la xufa a Espanya. En aquells dies ja es prenia

en forma de beguda, anomenada «llet de xufes».

Curiosament, la primera recepta d'orxata de la història data del 9 de setembre de 1748, i estava elaborada amb ametlles. Sobre la primera referència d'una orxata de xufa, es té constància de la recollida en "Flora espanyola", de Sr. Joseph Quer, en 1762. La cita textual és simbòlica i bonica: "en lloc de les arrels velles i corcades del jonc, que ens ve de Lleuant, és preferible l'ús de les nostres xufes. D'aquestes se solen fer i ordenar orxates amb feliços successos".

I és cert que, sens dubte, l'orxata és un feliç esdeveniment i així ho celebra el Gremi d'Artesans Orxaters d'Alboraia. Deixem-nos contagiar per la felicitat de viure aquesta experiència en el lloc apropiat: Alboraia, bressol de l'orxata. ■

DEIXEM-NOS CONTAGIAR PER LA FELICITAT DE VIURE AQUESTA EXPERIÈNCIA EN ALBORAIA, BRESSOL DE L'ORXATA

Transformació
digital en
permanent
innovació

disid
BE SOFTWARE

L'impuls a Almàssera de L'ECONOMIA TARONJA

REDACCIÓ JOAN CARLES JOVER
FOTOGRAFIA AJUNTAMENT D'ÀLMÀSSERA

En l'imaginari col·lectiu, alguns territoris se'ls associa a determinades activitats econòmiques i, sovint, tan sols és una reverberació del passat amb escàs fonament en el present. El cas d'Almàssera resulta paradigmàtic. La preponderància de l'agricultura, que es podria pensar «des de sempre», no és així. Hui el sector de serveis i l'industrial tenen, en facturació i en nombre de persones ocupades, una major rellevància. Però, una peculiaritat d'aquest municipi al Cor de l'Horta és la tendència emprenedora en «l'ADN» de la població. Així, abans del seu naixement com a poble, reconeixem en la seua pròpia denominació una activitat transformadora dels productes agraris (l'almàssera d'oli) i la seua comercialització. Durant el segle XIX i primer terç del XX Almàssera, al costat de la producció agrícola, presentà una activitat molt rellevant tant de xicotets tallers com d'empreses manufactureres. Sols hem de recordar l'Exposició Industrial i Agrícola de 1906, precursora de l'Exposició Regional a València de 1909.

Una característica essencial d'aquelles activitats econòmiques han sigut els impromptus innovadors que tant llauradors com industrials insuflaven a la seua activitat. Així, la tecnificació d'algunes activitats agrícoles en el conreu de la xufa la induïren els mateixos llauradors. I què no dir de l'activitat industrial? Trobem les innovacions de Lladró i companyia en la fabricació de combois ferroviaris o la incorporació en el procés productiu d'activitats creatives en la fabricació de peces de porcellana.

Almàssera ha comptat, des de sempre, amb una actitud oberta a la innovació en els seus processos pro-

ductius. I què no dir de l'activitat industrial? Trobem les innovacions de Lladró i companyia en la fabricació de combois ferroviaris o la incorporació en el procés productiu d'activitats creatives en la fabricació de peces de porcellana.

Almàssera ha comptat, des de sempre, amb una actitud oberta a la innovació en els seus processos pro-

ductius. Això, unit al comportament emprenedor, genera un rem considerable i procliu per a afrontar el desenvolupament de l' «Economia Taronja». El seu concepte reflecteix una realitat emergent que fa referència a l'activitat productiva centrada en el disseny, la creativitat i la innovació. Però quines activitats podem incloure en aquesta Economia Taronja? En són ampli ventall que van des de les arts visuals i escèniques fins al desenvolupament de joguets, passant per la publicitat, els mitjans de comunicació de proximitat o els videojocs, l'arquitectura, l'artesanía, editorial, recerca i desenvolupament, moda o programari.

Naixement de projectes disruptius

El sector ha evolucionat exponencialment en les últimes dècades, sobremanera des de la crisi de principi de segle XXI, gràcies a l'avanç de les noves tecnologies que afavorí el naixement de projectes disruptius darrere

dels quals hi pot haver grans oportunitats de negoci.

Segons la Generalitat, aquestes activitats tenen una alta capacitat de generació d'ocupació i constitueixen un estimable valor dins del Producte Interior Brut (PIB). A més, exercirà un paper cabdal en els anys vinents per desenvolupar nous perfils professionals, per impulsar la competitivitat i la productivitat de diferents sectors i per sustentar la sostenibilitat en les relacions comercials. Per exemple, produir un llibre o editar una revista com la que té el lector entre les mans, és més que una activitat manufacturera, ja que el seu contingut o la seua presentació i impactes pot suposar transformacions perceptibles en els nivells de benestar, utilitat o felicitat de part de la ciutadania.

Alineat amb aquest plantejament, des de la Regidoria de Promoció Econòmica Sostenible de l'Ajuntament d'Almàssera s'estan identificant les

activitats empresarials del municipi en l'àmbit de l'economia taronja. Tenim identificats en la manufacturera creativa, la joieria i el disseny d'indumentària tradicional; en el comerç creatiu, el d'instruments musicals, venda de videojocs, llibreria, de venda de periòdics i papereria, i dos establiments de productes d'artesanía; dos empreses en l'edició de videojocs i arts gràfiques; en ràdio, l'emissora municipal; en l'arquitectura, dos despatxos professionals i altres tants d'interiorisme; també un estudi de fotografia, l'acadèmia d'idiomes i dos societats musicals i les seues respectives escoles de música; en la creació artística i activitats culturals, l'associació de produccions teatrals i microfilms, dos i de titularitat pública: una biblioteca i un museu d'etnologia, tots dos municipals, i una programació anual de cultura que inclou música.

El present i futur de l'economia a Almàssera serà verda i taronja. ■

EL CENTRE DE DIA DE MELIANA

Una biococonstrucció PIONERA

L'Ajuntament obri pròximament un equipament únic a Espanya, el primer de les seues característiques fet amb fusta i palla. Un exemple de reducció de petjada de carboni que afavoreix el confort de les persones

Meliana és l'escenari d'una mena de revisió moderna del conte d'Els tres porquets, adaptada a les necessitats socials i ambientals actuals de les persones i de l'entorn. On la casa de fusta i la de palla esdevenen una construcció sòlida, sostenible i innovadora que contribueix al benestar de la població.

Parlem del seu nou centre de dia

per a persones majors, un equipament pioner a Espanya, el primer edifici de les seues característiques fet amb biococonstrucció de fusta i palla. Un exemple de reducció de la petjada de carboni, de confort i d'integració amb l'entorn. Una infraestructura doblement responsable: feta amb sostenibilitat per a oferir un servei social.

L'Ajuntament de Meliana, conjuntament amb la Diputació de València i la Generalitat Valenciana, dins del pla Convivint d'infraestructures de serveis socials, ha impulsat aquest nou equipament públic que espera obrir properament. "En la nostra zona no hi havia este servei, tampoc a altres pobles del voltant com ara Bonrepòs i Mirambell, Almàssera o Vinalesa. Una franja d'edat que necessitava este recurs que a més atén una reivindicació veïnal des de fa molts anys", explica Josep Riera, alcalde de Meliana

Un edifici construït amb un enfocament de sostenibilitat amb un disseny confortable per a les persones. L'equipament es distribueix en espais per a promoure l'envelliment actiu i les relacions entre els usuaris. En aquest sentit destaca la seua accessibilitat en una sola planta, amb llum natural en totes les estances, i espais interiors i exteriors connectats al voltant d'un pati interior verd ple de vegetació.

Com a centre de dia, el servei estarà gestionat per l'Institut Valencià d'Atenció Social-Sanitària (IVASS) per a atendre entre 60 i 100 persones de Meliana i dels pobles de la zona. El lloc disposa d'espais pensats per al benestar i les activitats dels majors com ara un jardí terapèutic,

horts, tallers, a banda de les zones d'estada per a convivència i de consultes. "Han confluït molts aspectes per a un centre d'este tipus. Un espai agradable en una parcel·la envoltada de jardins, pensat per als usuaris, amable, on s'han cuidat coses com que es puga passejar per tot l'edifici, amb llocs d'estada, còmodes, amb el pati per a fer múltiples activitats a l'aire lliure", comenta l'alcalde de Meliana.

Un edifici únic

Els materials principals per a construir el centre de dia de Meliana han estat la fusta i la palla. La bioconstrucció està prou estesa en altres països europeus. Els avantatges d'utilitzar la palla, com ara ací, són molt grans, per les seues qualitats aïllants, que garanteixen el confort tèrmic en qualsevol moment de l'any, així com la reducció del consum energètic de l'edifici, i, per tant, una reducció de les emissions. També un bon confort acústic, així

com la circulació de l'aire i la regulació de la humitat. Però, sobretot, és un material renovable, abundant i molt disponible ja que utilitza un residu agrícola, la palla de cereal, principalment de blat i d'arròs, que són cultius molt estesos.

A més, la palla, en utilitzar-se amb la fusta, permet que els edificis absorbisquen CO² a causa del seu origen vegetal, i que la petjada de carboni del centre de dia de Meliana siga negativa.

Aquesta nova infraestructura està prevista que obrija pròximament. Les obres ja estan finalitzades i simplement és necessari instal·lar-hi l'equipament per a atendre els usuaris. En el canal de Youtube de l'Ajuntament de Meliana es poden consultar un documental i un reportatge sobre les peculiaritats i el procés d'aquesta construcció, amb entrevistes amb l'equip d'arquitectes.

L'edifici està dins de l'estratègia de l'Ajuntament per a impulsar les infraestructures socials. A banda

EL CENTRE DE DIA ESTARÀ GESTIONAT PER L'IVASS I PODRÀ ATENDRE FINS 100 PERSONES DE MELIANA I ELS VOLTANTS

del centre de dia, el consistori ha finalitzat també les obres per a transformar un antic saló de banquets en un nou edifici de serveis socials, que manté la seua decoració de mosaic Nolla en moltes zones. "Ja rehabilitarem la Llar dels jubilats com a centre integral de majors, modernitzada amb més serveis, ara avancem amb el centre de dia i el nou equipament de serveis socials. Tot forma part d'una política social de llarg recorregut", afirma Josep Riera. ■

RECUPEREM EL VERD

Trobada d'Escoles en Valencià

Més de 8.000 persones van participar el passat 26 de març en la XXXVI Trobada d'Escoles en Valencià de l'Horta Nord, organitzada per la Coordinadora pel Valencià Horta Nord, Escola Valenciana i l'Ajuntament d'Almàssera. La jornada començava amb dues cercaviles, acompanyades per les bandes de música del Centre Estudi Musical i de la Unió Artística Musical. Després, un matí ple de rialles, jocs, tallers i desenes d'aparadors on les escoles i moltes institucions de la comarca oferien alternatives lúdiques a les famílies amb una llengua vehicular comuna i integradora: el valencià. A continuació, va tindre lloc la visita del Mural commemoratiu de l'aplec, una obra col·laborativa sobre el barranc del Carraixet de 25 metres de llargada i en la qual han col·laborat tots els centres de la comarca. Per acabar, es va celebrar un dinar popular que va concloure amb l'actuació del grup de música d'Alboraia Ramonets.

La festa representa l'activitat central de tot un seguit d'activitats que al llarg de les dècades s'han anat consolidant baix el paraigua de la Trobada: el premi Sambori de literatura infantil, la Trobada musical, passejades, concerts i, d'implantació més recent, la II Trobada de Secundària i Batxillerat.

'Recuperem el verd, amb Carme Miquel', ha estat el lema de la Trobada d'enguany, per retre un homenatge a la mestra, escriptora i activista que fou la primera presidenta d'Escola Valenciana entre 1990 i 1994. El lema és una al·lusió al títol d'un dels seus darrers llibres, Mataren el verd, una crònica novel·lada dels fets relacionats amb la destrucció de l'horta de la pedania valenciana de La Punta.

Els carrers d'Almàssera, replets de famílies que acudiren a la Trobada d'Escoles en València el passat 26 de març

UN POBLE BOLCAT AMB LA TROBADA

AGRAÏMENT DE LA COORDINADORA PEL VALENCIÀ DE L'HORTA NORD

Un any més, i ja en van 36, hem celebrat la nostra tradicional Trobada d'escoles en valencià, i com sempre ha estat un èxit. Enguany a la comarca de l'Horta Nord ha estat el torn del poble d'Almàssera.

Cada any la Trobada és acollida amb entusiasme i il·lusió, però enguany, ens hem trobat amb un poble bolcat. Hi havia ganes i s'ha notat. Des del primer moment tant l'equip de govern com els centres educatius ho han posat tot per tal que la Trobada fos un èxit. Això, per sort, sol ocórrer, però enguany ens ha sorprès gratament l'acollida que hem rebut per part de totes les entitats del poble. Es notava que Almàssera tenia ganes de Trobada i tot el poble ha participat i molt. Hem tingut dues setmanes farcides d'activitats multitudinàries: Trobada de secundària, trobades musicals, concurs de cartells i fotografia, Sambori, concerts, exposicions, sopar homeatge... I com no, la gran festa del dia 26 de març.

Gràcies, poble d'Almàssera, i gràcies, a tots els ajuntaments i comunitats educatives de tota la comarca que ho feu possible. Sols ens resta convidar a tota la comarca i, si algú encara no ho fa, que s'anime a participar amb la mateixa il·lusió l'any vinent i a gaudir tots junts d'aquestes activitats tan importants per la nostra llengua.

Taller amb taps reciclats a un dels aparadors de les escoles participants a la Trobada

Ni princeses indefenses ni prínceps valents

REDACCIÓ JÚLIA COSTA
FOTOGRAFIA AJUNTAMENT D'ÀLFARA

La regidoria d'Igualtat d'Àlfara del Patriarca promou projectes educatius envoltats de divulgació i literatura

Conta la història que una pobra princesa estava atrapada a la torre més alta de tot el castell. Estava sola i no es podia escapar, l'única esperança que tenia era que apareguera un príncep valent i capaç d'enfrontar-se al drac i alliberar-la de la torre on es trobava... Espera, no, no hauria de ser així. Com que no es podia escapar ella sola? En quin moment la princesa ha decidit que necessita l'ajuda d'un príncep? Segur que aquesta història vos resulta familiar. Generacions han crescut escoltant aquest tipus de contes, però ja és hora de canviar la història. Les princeses són tan valentes i tan capaces d'alliberar-se per si soles com els prínceps. A part, en quin món vivim per a contar històries on raptar a les persones és un fet normal? Doncs no, nous contes i noves iniciatives s'estan promovent per a trencar amb el masclisme tradicionalista que ha envoltat la infantesa de les xiquetes i dels xiquets.

Iniciatives com la que promogut la regidoria d'Igualtat de l'Ajuntament d'Àlfara del Patriarca busquen aquest canvi generacional per a conscienciar a les escoles del muni-

cipi. Enguany és la quarta edició de 'El passeig morat de Mussi', un projecte que ha impulsat diferents activitats per a promoure la igualtat des de la base.

Les escoles que han participat són les dues que s'hi troben al poble: el CEIP Anna Lluch i el centre concertat Ramón i Cajal. La idea ha consistit a deixar a les biblioteques dels dos col·legis cinc llibres que promouen la igualtat de gènere.

Aquests llibres també es troben disponibles a la biblioteca municipal d'Àlfara del Patriarca. Junt amb els llibres, les i els alumnes han rebut una carpeta i una guia sobre coeducació. I com que aquest és l'any en el qual s'ha tancat el cicle, per a celebrar-ho, s'ha creat també un passaport lector per a tota la infància del municipi. Aquelles xiquetes i xiquets que llegisquen almenys cinc llibres, dels vint-i-sis títols que ha anat adquirint el consistori tant per a la biblioteca municipal com per a les escoles de la localitat, tenen com a obsequi un estoig i una llapissera,

i els més majors, una carpeta i un bolígraf.

'El passeig de Mussi' va començar centrant-se en les xiquetes i xiquets d'infantil, amb el propòsit que cada any anaren pujant de cursos. Aquest 2023 les elegides i elegits que han participat en les activitats són l'alumnat de cinqué i sisé de primària. Per tractar-se d'alumnes més majors, a part dels contacontes que s'han realitzat en anys anteriors, també s'ha ofert un taller de musicoteràpia dins de les escoles.

Anys anteriors les activitats s'han fet fora dels centres, la diferència en aquest és que l'activitat ha acudit a elles i ells. L'objectiu és que les xiquetes i xiquets prenguen consciència de les desigualtats per raó de gènere, quant a rols i comportaments, desenvolupant una actitud crítica davant d'aquestes i afavorint el desenvolupament de l'afectivitat i les relacions personals positives.

"Des de la regidoria d'Igualtat treballlem per a eliminar les desigualtats existents i avançar per a obtenir una societat més justa i equitativa per a la ciutadania", explica Marisa Almodóvar, alcaldessa d'Àlfara del Patriarca i regidora d'Igualtat. Per a Almodóvar, la literatura juga també un paper fonamental com agent socialitzador i, per això, amb aquesta campanya s'han facilitat recursos que servisquen com a eines de suport a una educació igualitària, no sexista i lliure de discriminacions de qualsevol classe.

Per tant, una cosa ha de quedar clara: ni les princeses són dèbils, ni els prínceps són valents, sinó que totes i tots som persones capaces de crear un present igualitari. ■

L'alumnat de cinqué de primària del CEIP Anna Lluç rep el lot de llibres de la campanya 'El Passeig Morat de Mussi'

QUI ÉS MUSSI? És el mussol que representa el símbol de la biblioteca municipal d'Alfara del Patriarca. Ja fa quatre anys que participa en aquest projecte, tenyint-se de morat per recolzar aquesta iniciativa en un espai públic lliure de tota discriminació i amb multitud de llibres i recursos per fomentar la coeducació.

ALFARA
del PATRIARCA
AYUNTAMIENTO

SETMANA LLIBRE PROHIBIT

• ES BUSCA •

LLIBRES PROHIBITS. LLIBRES ALLIBERATS
RECOMPENSA: PLAER INFINIT

Si et trobes algun d'aquests llibres per Alfara del Patriarca, etiqueta'ns a les teues xarxes socials (#llibresprohibitsllibresalliberats @Aj_alfaradelpatriarca @biblio_alfarapatriarca), fes-te una foto i envia'ns-la al correu electrònic biblioteca@alfaradelpatriarca.es. Entre tots aconseguirem fer més difusió als llibres que algú va decidir que no es pugen llegir.

El patrimoni hidràulic

Vestigis d'un passat d'aigua, terra i horta

REDACCIÓ **MARC MULLOR FRANCO**
FOTOGRAFIA **TURISME CARRAIXET**

Dominar l'aigua ha sigut una de les obsessions de l'ésser humà al llarg de la història. Dur-la terres àrides per a convertir-les en vergers. Fer ús de la seua força motora. Crear riquesa i prosperitat dels cabals. L'aigua ha sigut font de futur i s'han creat enginyis i tècniques per a controlar-la. També a l'Horta del Carraixet.

A les nostres terres trobem exemples d'obres d'enginyeria civil que ens han deixat els nostres avantpassats. Construccions que ens parlen de la vida passada. Temps de terra i treball dur. D'uns pobles marcats pel ritme de l'agricultura, del camp, de l'Horta. Uns tresors potser per descobrir, però fonamentals per entendre el Carraixet.

Un d'ells és la Reial Séquia de Montcada (RAM), que abraça amb les seues llengües la majoria dels nostres pobles. És una de les obres hidràuliques més antigues i importants de les

terres valencianes. Un sistema de reg de l'època musulmana que ha donat forma al paisatge de l'Horta. També ens recorre la Séquia de Rascanya, la segona en importància en el nord del Riu Túria. Concretament en el terme d'Almàssera, el braç homònim se subdivideix en altres tres que travessen i reguen tot el poble.

Seguint les sendes que tracen les llengües de les séquies ens trobem amb altres meravelles de l'enginyeria.

Molt prop del nucli urbà d'Alfara del Patriarca, està una de les més rellevants. Es tracta del Canó del Carraixet, una de les construccions menys usuals de l'arquitectura hidràulica de València i exemple de les tècniques de circulació de l'aigua de l'Horta.

El Canó del Carraixet és un sífó, construït l'any 1634, que permet a la RAM creuar el Barranc del Carraixet. La conducció de la séquia s'interromp bruscament sobre el marge esquerre del barranc, abaixa sota el llit i torna a eixir per l'altra banda, utilitzant la tècnica dels vasos comunicants. Un sífó semblant, actualment desaparegut, s'emprava perquè la Séquia de Rascanya travessara el Barranc, en el límit dels termes de Bonrepòs i Mirambell, València i Almàssera.

El molí d'Alfara, situat al costat del Canó i construït sobre el caixer principal de la RAM, és un dels nombrosos molins fariners de construcció medieval que funcionaven al Carraixet i que

Antic llavador de Mirambell

ic al Carraixet

Canó del Carraixet i, al fons, el Molí d'Alfara

aprofitaven el corrent de les séquies per a moure les moles. Més al nord tenim el Molí d'Albalat dels Sorells, en ús fins a 1947. Encara es pot veure part del cadirat de la part hidràulica, amb la séquia baix la sala principal.

Construït sobre la séquia del Roll, es troba el Molí de Pallús a Foios. Comptava amb dues moles i té una curiosa planta amb forma de ventall. Actualment, el sistema hidràulic que el feia funcionar està aterrat, encara que es conserven dues moles de pedra antiga. El seu nom fa referència al malnom de la família propietària.

A Vinalesa, la RAM va ser clau en el desenvolupament de la indústria de la seda a la població. La Fàbrica de la Seda de Vinalesa aprofitava el seu corrent per a moure una gran sènia que accionava 44 màquines per a debanar,

doblar i tórcer la seda. Encara es conserva el mur on estava instal·lat aquest torn hidràulic, una autèntica revolució en l'època.

Un altre exemple d'elements característics del patrimoni hidràulic de l'Horta és el motor del Serradal a Meliana. A través d'un mecanisme de bombament, permet aixecar aigües subterrànies per destinar-les al reg, reforçant el cabal de la RAM. Antigament, era una sènia l'encarregada de fer-ho, ara el sistema és elèctric.

Totes aquestes infraestructures també tenen un paper social fonamental. Un dels millors exemples és l'Antic Llavador de Mirambell, on encara es poden veure les pedres de llavar. A més de servir per a llavar la roba, era també un espai de socialització per a les dones.

Les séquies, els molins, els motors, els dipòsits, les sènies, els llavadors són patrimoni, testimonis del passat. Tornar a visitar-los, conèixer-los ens connecta amb les nostres arrels i ens fa conscients de la importància d'un bé tan escàs com l'aigua. ■

CARRAIXET
Turisme de l'Horta

MANCOMUNITAT DE L'HORTA NORD

Baratar sabers, compartir vida

REDACCIÓ **EDUARD RAMÍREZ**
FOTOGRAFIA **ALAMIDA**

S'impulsa una iniciativa per afavorir la participació amb la connexió intergeneracional d'experiències

Areu sorgeixen iniciatives per adaptar la nostra manera de viure a les noves circumstàncies ambientals i als reptes derivats dels efectes de l'escalfament global, i especialment interessants resulten les que naixen des de la proximitat, en els entorns locals, perquè tenen una aplicació més palpable, més con-

creta, més reconeixible. En eixa línia la Mancomunitat de l'Horta Nord planteja una activitat anual que connecta pobles veïns i persones de diverses generacions. Perquè conèixer i valorar les nostres capacitats ens ajuda a millorar la nostra vida des de la cooperació i la sostenibilitat.

El nou programa de l'àrea d'edu-

cació ambiental pretén ajustar les pràctiques a canals nous de participació ciutadana, que permeten eixamplar els públics de l'educació per a la sostenibilitat. Abans, i al llarg de l'any 2022, havien dut a terme un programa d'educació ambiental per a cadascun dels deu municipis que conformen la Mancomunitat: Albalat dels Sorells, Albuixech, Emperador, Massalfassar, Massamagrell, Museros, La Pobla de Farnals, Rafelbunyol, El Puig i Puçol. Incloua tallers, exposicions, trobades, xarrades, participació en fires i mercats, entre altres iniciatives, però calia millorar la difusió i la participació de la població. Per això enguany presenten la innovació que naixerà de les pròpies experiències de les persones, cosa que també afavorirà la possibilitat d'aprendre uns dels altres.

A hores d'ara ens cal generar estratègies transversals de sostenibilitat, amb actitud crítica i constructiva, a partir de moviments participatius que ajuden al canvi de mentalitat que necessitem. Les responsables de la campanya són Sònia Calero i M. Jesús Rubio. Expli-

Tallers d'educació ambiental en Albalat durant l'anterior campanya de conscienciació

quen que l'objectiu és «intentar canviar els estils de vida davant de la crisi climàtica. El model actual genera massa residus, ens porta a una acceleració insostenible i que no aporta beneficis a la nostra vida, ni personal ni comuna. Ens cal redescobrir la col·laboració, la cooperació, l'atenció a les formes positives que existeixen en el nostre entorn». La seua opció és promoure tallers en què les persones expliquen quines habilitats tenen i quins interessos els mouen, i d'aquesta manera s'organitzen diversos tallers consecutius en les poblacions que formen part de la Mancomunitat de l'Horta Nord. Perquè cal estimular les sinergies amb els agents locals, a fi que apareguen solucions concretes, pràctiques per a la ciutadania. I això cal fer-ho des del treball col·lectiu i les complicitats, amb un arrelament social de les persones i els col·lectius que aporten els seus coneixements. Així aconseguim deixar empremta i promoure l'economia circular local.

Jornada final a l'octubre

L'alcalde d'Albuixech, Pep Vicent Andreu, és actualment el president de la Mancomunitat de l'Horta Nord, i vol insistir en el compromís institucional: «Per a tots els pobles la sostenibilitat és un aspecte principal, perquè des de la proximitat de la gestió local resulta vital fonamentar la convivència dels nostres veïnats en el futur». I encara comenta la importància de «teixir les relacions de la comarca, promoure la co-neixença i les interaccions entre els pobles. També tenim un futur en comú que s'ha d'adaptar des dels valors positius i la implicació amb el veïnat».

El projecte d'enguany culminarà amb la I Jornada d'intercanvi de sabers populars i tradicionals, que tindrà lloc el pròxim 21 d'octubre. Sònia Calero repassa la guia i avisa que el procés té autonomia per a

créixer a partir de les aportacions de la gent. «Ara tenim poc més de vint persones inscrites, en comparació una gran majoria de dones... Esperem que vinguen més homes i també més persones joves. Perquè tenen molt a aportar també, i la nostra intenció és aconseguir combinacions i complicitats intergeneracionals». Posa com a exemple que una dona gran pot explicar com fer conserva i seria un molt bon ensenyament per a molta gent, però els joves poden traslladar eixe coneixement tradicional a una difusió en xarxes molt actual, com mostrar-ho en ví-

deos de Tik-tok... «o traslladar-ho a un contacontes, o a un còmic... Decidir què sabem fer i què volem aprendre ens obrirà mil possibilitats per a compartir», diu Calero.

La iniciativa començarà en Mas-salfassar perquè el primer taller tenia una majoria de persones d'allí. L'adaptació a l'entorn està molt present en tot el procés, que ha de ser itinerant i centrat en l'intercanvi, amb un taller al mes fins a la jornada final. Una gran notícia, la innovació que naix ben conscient de l'arrelament. I de l'aplicació pràctica que en farem. ■

PARTICIPA!

SAPS COSIR, CULTIVAR, FER COMPOST, FER SABÓ, FER CONSERVA, FER PATRONS...? VOLS ENSENYAR-NE? VOLS APRENDRE? VOLS CANVIAR EL TEU ESTIL DE VIDA? VOLS CONÈIXER GENT COM TU?

I JORNADA D'INTERCANVI DE SABERS TRADICIONALS I POPULARS DE LA MANCOMUNITAT L'HORTA NORD

COM

APUNTA'T AL PROCÉS PARTICIPATIU A TRAVÉS DEL FORMULARI D'INSCRIPCIÓ

QUAN

FEBRER: REUNIÓ INFORMATIVA
 MARÇ: SESSIÓ FORMATIVA I CREACIÓ GRUPS DE TREBALL
 ABRIL: PREPARACIÓ TALLERS
 MAIG: PREPARACIÓ TALLERS
 JUNY: PREPARACIÓ DIFUSIÓ TALLERS
 JULIOL, AGOST, SETEMBRE: PREPARACIÓ JORNADA
 21 D'OCTUBRE: JORNADA INTERCANVI

ON

DEPEN DE LES PERSONES QUE PARTICIPEU
 ES PODRÀ FER EN QUAalsevol INSTAL·LACIÓ MUNICIPAL DELS AJUNTAMENTS DE LA MANCOMUNITAT

MÉS INFORMACIÓ AL CORREU ELECTRÒNIC
EDUCACION.AMBIENTAL@MHNORD.ES

La Poble de Farnals estrena Himne, a càrrec de la Unió Musical Junt amb Juanfran Lluch, cantant tenor nascut al poble

Un cant a l'orgull de ser de La Creu

REDACCIÓ **MANUEL REGIDOR**
FOTOGRAFIA **JESÚS NIEVES**

La Unió Musical de La Poble de Farnals en l'estrena de l'himne a la plaça Sant Vicent

On s'ajunta mar i terra, la Poble de Farnals gaudix d'una identitat particular, forjada a través de la confluència de l'horta i la mar, d'un nucli costaner i un altre emplaçat uns pocs kilòmetres cap a l'interior. *Terra d'horta, marjal i tarongers*. Als elements geogràfics i històrics característics de la Creu, l'altre nom amb què es coneix el municipi, se sumará pròximament un nou punt compartit entre totes les veïnes i veïns: el seu propi himne. La proposta, que haurà de ser aprovada al ple municipal, va estar presentada aprofitant la Crida de les Falles 2023, el 25 de febrer, i la interpretació va anar a càrrec de la Unió Musical de la Poble de Farnals acompanyada de Juanfran Lluch, cantant tenor nascut a la localitat.

"L'Ajuntament em va proposar posar-li la veu a la proposta de l'himne i jo vaig dir que sí encantat", afirma l'interpret. Tal com explica, molts pobles ja tenen els seus propis himnes i ja era hora que a la Poble tingueren el seu, "perquè acompanye tots els actes i esdeveniments importants".

Un element identitari

"Els pobles necessiten senyes d'identitat que enllacen la seua història amb el futur", sosté l'alcalde Enric Palanca. De fet, va ser des del consistori d'on va sorgir la idea. "Tots els pobles tenen els seus símbols com, per exemple, els himnes, i qui millor que la Unió Musical de la Poble de Farnals podria crear este element identitari?", planteja el primer edil.

De la lletra s'ha encarregat Juanjo Torres, un dels fundadors de la Unió Musical de la Poble de Farnals l'any 1980. El veí va ser president de l'associació durant 27 anys i actualment encara forma part de la Junta Directiva. Este vincle mantingut durant més de 40 anys respon a una percepció de les agrupacions musicals com agents clau en la societat. "Les bandes aporten proximitat i dinamitzen el moviment associatiu, a més de ser integradores i vertebradores del territori", declara el creuetí. "Volíem tindre un himne fet per gent de casa, que tothom poguera entendre i cantar", explica.

En termes similars s'expressa Edgar López, veí del poble, membre de la societat musical i director de la

banda des d'enguany. Ell i Borja Carbonell, també músic del municipi "de tota la vida" i actualment professor a l'escola de l'agrupació, han sigut els encarregats de posar música als versos escrits per Juanjo Torres. "Una de les preocupacions és que de vegades estos símbols tendixen a la politització, però la música no entén d'ideologia i Juanjo ha fet un gran treball, amb una lletra que representa a tot el poble", declara Edgar. Reconeix no ser encara conscient de la repercussió que tindrà l'himne, "ja que passaran els anys i encara s'interpretarà, i això és un honor i tot un privilegi".

Borja, per la seua part, admet que és el més gran que ha fet mai. "L'himne va de la meua terra, del meu poble i, a més a més, l'he fet amb un amic", expressa. "És música feta al poble i per al poble, i el que volem és que agrade a tots i totes, que siga de tots i totes i que tots i totes la puguem cantar", afegix.

Difusió de l'himne

Des del consistori, l'objectiu una vegada aprovat l'himne és començar la seua difusió a través de versions perquè s'interpreten a l'escola de música i també de gravacions tocades per la banda i cantades per Juanfran Lluch. Però pel que fa als símbols locals, les intencions van més enllà: la idea és, en un futur, encomanar la confecció d'una bandera al Consell Tècnic d'Heràldica i Vexil·lologia de la Comunitat Valenciana com a nova senya d'identitat i unió de totes les creuetines i creuetins.

El mar i la terra, el foc, la música i la festa, conceptes comuns a molts dels pobles de la comarca, formen part de la lírica del futur himne del poble. *On s'ajunta mar i terra / naix un poble principal / des dels temps del rei En Jaume / naix la Poble de Farnals.* Les línies amb què s'inicia el cant s'entonaran, generació rere generació, un cant a l'orgull de ser de la Creu perquè, tal com recita la composició, *Un orgull ser de La Creu / creuetins serem per sempre.* ■

Els compositors de l'Himne de La Poble de Farnals entreguen la partitura a l'alcalde, Enric Palanca

Piscina

La Poble de Farnals

OBERTURA L'1 D'ABRIL!

A partir del 20 de MARÇ
Oberta la inscripció presencial

Recolim
sport

**Apunta't i troba tot el que necessites
per a viure en forma**

Entra en www.recolim.es i descarrega't el formulari **d'inscripció**
 Envia el formulari a: piscinalapoble@recolim.es o porta-ho en mà a partir del 20 de MARÇ

ÁNGEL VERDEGUER

i la música coral

REDACCIÓ LAURA YUSTAS I NELO VILAR
FOTOGRAFIA ARXIU D'ÁNGEL VERDEGUER

Moncada reconeix la trajectòria d'un dels veïns que més aportacions ha realitzat a la cultura valenciana com a cantant de música coral, director i organiste

El dijous 26 de gener de 1933 naix en Moncada Àngel Verdeguer. Noranta anys després, pensar en "Angelet" -com se'l coneix popularment- és fer-ho sobre la història de la música coral dins i fora de la seua ciutat. La seua vinculació amb ella és sorprenentment primerenca: dalt d'una cadira, un Angelet de només 6 anyets debutava com a solista in-

terpretant el Tantum Ergo de José R. Carreras en la immediata postguerra. Dos anys més tard, ingressaria en l'Escolania de la Mare de Déu dels Desemparats, a la Catedral de València, on el mestre Vicente Sansaloni li ensenyava solfeig de matí i de vesprada el feia cantar en la Capella de la Verge. Al llarg de tota la seua vida, ha mantingut la seua vinculació amb la Seu, on ha cantat com a solista, dirigit i toca l'òrgue.

Entre els 8 i els 16 anys, Àngel Verdeguer pujà a cantar el motet de la "Carxofa" de Silla, un paper compromés del repertori valencià. Durant anys continuà vinculat a esta representació religiosa, dirigint a les xiquetes i xiquets que la cantaven. La seua veu i el seu bon treball amb ella, el prodigà primer com a tiple i més avant com a "tiplón", fins a més enllà dels trenta anys.

Mentrestant, estudiava piano, harmonia, composició i direcció al Conservatori de València, amb mestres de primera fila com Palau, Cervera o Magenti, entre d'altres. Als 14 anys començà a tocar l'òrgue en diferents pobles de la comarca, i als 15 funda els cors de Massarrojos, Borbotó, Moncada i altres. Formà igualment grups corals en Rocafort, Bonrepòs, Museros o Pobla de Farnals, creà cors i escolanies en moltes parròquies, convents i col·legis, generalment amb el difícil paper d'ensenyar a persones sense coneixements musicals.

En estos viatges per la comarca, per camins i carreteres, Àngel es desplaçava en bicicleta, companya inseparable de músics de banda, cantants i directors durant moltes dècades. Més tard aniria en moto, fins que va aconseguir un Seat 600.

Als 18 anys es va iniciar en la

Ángel Verdeguer en 2020 durant una entrevista a Moncadapèdia

composició, escrivint música religiosa i popular. Des d'aleshores ha sigut organista, cantant, compositor i director. La seua professionalitat, la versatilitat i el virtuosisme es veuen en treballs com l'harmonització de cants populars, en la composició, els arranjaments musicals d'importància per a realitzar actuacions conjuntes de banda de música i massa coral, o la transcripció d'algunes misses del llatí al castellà.

Dedicació i constància

Això no obstant, és en la proximitat i el treball popular on està la clau per entendre anys de dedicació i constància. "Angelet" porta la immensa majoria dels seus 90 anys de vida cantant, dirigint i composant per a tot tipus d'activitats: des de misses fins a bodes. Formar part de l'elit de la interpretació i la direcció musical mai no li ha impedit mantindre's al servei dels usos més populars de la seua especialitat, col·laborant desinteressadament en festes de poble i de barri. A la seua Moncada, fundà el Cor Parroquial i la Coral del Patronat, formà grups a San Isidro de Benagéber, a les Obreres de la Creu, als Legionaris de Crist, a la Residència de majors, al Club del Jubilat, a la Parròquia de Sant Jaume o a les Dones de les Mares Angèliques. Als primers anys del Misteri

de la Passió dirigí a un grup de més de cent cantants en una vintena d'escenes bíbliques.

Àngel també ha sigut director de la Coral Polifònica de València i de l'Agrupació Vocal de Càmera creada per la gran compositora i folklorista Teresa Oller, i subdirector de l'Orfeó Universitari. Ha tingut temps per a participar en multitud de concursos de corals a Torreveja, Ejea de los Caballeros, Sagunt, València, Madrid, etc.; i per a gravar discos amb l'Orfeó de Barcelona o amb les Obreres de la Creu. Acompanyant a la seua entrevista a la Moncadapèdia es poden escoltar algunes de les seues precioses composicions.

Després de prop d'un segle de dedicació, la seua experiència és incomparable i mereix tots els reconeixements. Per este motiu, l'Ajuntament de Moncada va retre-li homenatge el passat dissabte 1 d'abril durant la celebració del centenari de la Confraria de Setmana Santa 'Jesús Resignat' de la població, on va actuar la Coral de Moncada i Banda Simfònica de la Unió Musical de Moncada. No debades, perquè Àngel Verdeguer és conegut per la seua generositat, proximitat i humilitat; però, sobretot, per tots els espais dedicats a la música que ha contribuït a crear i en els quals ha facilitat que altres s'apropen a la seua passió. ■

comprar
vendre
llogar

inleval

MELIANA
96 149 49 20

www.inleval.com

VALÈNCIA
96 391 59 94

Temporada d'exhibició cicle de companyies valencianes

març - juny 2023

+ info

El moble

Albena Teatre

23/03/23 - 26/03/23 | TEATRE

La vídua valenciana

Cia La Valenciana

30/03/23 - 02/04/23 | TEATRE

Charlas de azucarillo

Las Couchers

13/04/23 - 16/04/23 | CIRC

Meohadim

Cia Jacob Gómez

27/04/23 - 30/04/23 | DANSA

R.E.M.

La Trócola Circ

04/05/23 - 07/05/23 | CIRC

El trueque

Cia Ferroviaria

11/05/23 - 14/05/23 | TEATRE

Coriolà

Cia Eva Zapico

18/05/23 - 21/05/23 | TEATRE

La torre del silenci

La Medusa

25/05/23 - 28/05/23 | TEATRE

Persona

La SubTerránea

01/06/23 - 04/06/23 | TEATRE

Sorora

Danseau-vos

08/06/23 - 11/06/23 | DANSA

I tampoc et pots perdre...

19/04/23 - 23/04/23 | FESTIVAL DANSA VALÈNCIA
JUNY 2023 | VII TORNEIG DE DRAMATÚRGIA VALENCIANA

L'ESPORT COMUNITAT

I ara més que mai en comunitatdelesport.com

UN GRAN IMPULS a la Biblioteca de Rafelbunyol

“Informar, formar i entretenir”, diu Agustí Granja “Tinet”, bibliotecari de Rafelbunyol, sobre la filosofia de treball impulsada els últims temps des de la Biblioteca Municipal del poble. Una estratègia que, durant 2022, es va traduir en vora 100 activitats per a tots els públics amb presentacions d'autors locals, animacions lectores, tallers, punts de lectura al carrer, visites escolars...

Una missió dinamitzadora per tal d'acostar aquest servei a les persones de Rafelbunyol com una part més del seu teixit social, que ha fet que la biblioteca augmente el nombre de socis, d'usuaris i de préstecs. Amb la idea que l'espai, a més d'un lloc on estudiar o llegir el diari, siga un punt de trobada per a conèixer, compartir i conèixer experiències enriquidores, satisfer i descobrir la curiositat... En definitiva, de sentir la biblioteca com un espai propi on gaudir i aprofitar que la cultura és un dret. “Tractem de fer una programació estable, tenint en compte

REDACCIÓ JORGE PÉREZ
FOTOGRAFIA AJ. RAFELBUNYOL

L'Ajuntament promou iniciatives que fomenten l'interés i la participació del públic de totes les edats

sempre la participació de les associacions del poble, de les escoles, creadors locals... Volem ser un lloc que, a banda de prestar llibres, arribi a tota la població amb activitats interessants i de qualitat”, explica “Tinet”, que hi treballa com a bibliotecari des de l'inici de 2022.

Enguany, com ara, la biblioteca proposa al veïnat un repte lector, que consisteix de llegir cada mes un llibre d'una temàtica. Al gener,

una novel·la històrica; per febrer, un llibre d'una autora o autor del poble; al març, un altre de poesia... Per a participar-hi només cal consultar el seu Instagram (@bibliotecarafelbunyol). “Vaig treballar 4 anys a la biblioteca de la Vall d'Uixó —premi Maria Moliner 2021 del Ministeri de Cultura— que és referència de dinamització, una filosofia que hem adaptat a Rafelbunyol”, apunta “Tinet”. “En les biblioteques sempre patim de falta de pressupost, cosa que suplim amb imaginació, amb activitats fetes per nosaltres mateixos preparades amb temps”, afeg.

Dins de la seua programació, l'any passat va destacar la promoció d'autores i autors locals, amb 5 presentacions de llibres —a banda de la col·laboració en un homenatge a l'escriptor de Rafelbunyol, Vicent Penya; les activitats conjuntes amb els centres educatius, amb l'escola d'adults o un taller d'escriptura creativa per a adolescents “que va tindre molt bona acollida ienguany repetirem”, afirma “Tinet”, entre d'altres. Dels projectes d'ara, a part de la programació habitual, per exemple, per abril comença una Bebeteca per a famílies, amb diverses sessions de contes per a fomentar la lectura des del principi.

Un any transformador

La Biblioteca Municipal de Rafelbunyol va tancar 2022 amb dades d'usos que milloraren considerablement en comparació amb l'any anterior. En total, visitaren la biblioteca 13.786 persones, amb 83 activitats per a tots els públics i 346 noves persones sòcies amb el carnet de la

Xarxa de Lectura Pública Valenciana (XLPV), a la qual l'Ajuntament es va adherir. Així mateix, el consistori, per exemple, va comprar per a la col·lecció 1.057 títols nous.

Punts de lectura externs

En aquesta línia, una altra de les mesures va ser la instal·lació de punts de lectura en places i parcs, així com en les sales d'espera de la piscina municipal i de pediatria del Centre de Salut. Al mes d'octubre, com ara, també es va posar en marxa el nou servei de préstec d'ordinadors portàtils a les sales de la biblioteca, el qual ja han fet servir més de 30 persones.

L'alcalde de Rafelbunyol, Fran López, ressalta que 2022 va ser "l'inici d'una nova etapa a la biblioteca", amb la incorporació de nou personal tècnic i l'entrada en la XLPV. "Ens ha costat arribar a aquest nou inici; després d'un re-

corregut d'anys en què hem anat transformant l'equipament, ara comença la transformació del servei", afegí l'alcalde.

Per la seua banda, la regidora de Cultura, Alicia Piquer, posa en valor totes les activitats de la biblioteca per a afavorir cada vegada un veïnat

més lector. "No és només la millora de l'edifici, sinó totes les activitats que estem realitzant de foment de la lectura tant dins com fora de la biblioteca, que fan augmentar el nombre de lectors i lectores i generen molta curiositat, sobretot en la població infantil". ■

SETMANA DEL LLIBRE

Rafelbunyol amb la Cultura

18 d'abril- Contacontes

"Per què les zebres tenen ratlles i altres contes de la sabana"
amb Ana Canet
17:30 h.
Biblioteca Municipal
Públic infantil i familiar a partir de 3 anys

19 d'abril- Bebeteca

Activitat educativa d'animació lectora per a les primeres edats
17 h
Biblioteca Municipal
Per a bebès de 15 a 24 mesos

21 d'abril- Trobada de clubs de lectura

Trobada dels clubs de lectura de les biblioteques de la Línia3 del Metro amb l'autor David Orange per parlar del seu últim llibre "Romperás la noche con un grito"
18 h
Biblioteca d'Alboraia

21 d'abril- Sambori Local

Premis Sambori de literatura en valencià

17 h
Casa de la Cultura

22 d'abril- Certamen de Veu Veu

Certamen Escolar de Lectura en Veu Alta
19 h
Casa de la Cultura

Biblioteca Pública Municipal
C/ Josep Maria Llopi, 4 · Rafelbunyol
biblioteca@rafelbunyol.es
961 41 42 24

Ajuntament de
Rafelbunyol

NOVIKMÓN 2050

“Després d’una crisi econòmica de grans dimensions generada pel canvi climàtic, la radicalització de la societat i l’acabament sobtat del petroli, un grup de poderosos empresaris i influents polítics decideixen forjar una societat paral·lela a la real: Nova Organització Vital Ideològica de Control del Món. NovikMón (...). Amb un senzill microxip implantat al cervell, aconsegueixen controlar a tots els habitants de NovikMón”. La narració a càrrec de Francesc Anyó introdueix

REDACCIÓ NÚRIA GARCIA
FOTOGRAFIA RAÚL COMPANYY

els espectadors en l’inici de la cantata distòpica NovikMón 2050, una història musicada al voltant d’una societat fictícia indesitjable que, amb els actuals avanços de la intel·ligència artificial, podria no estar tan lluny de fer-se realitat.

Han estat al voltant de 400 xiquets i xiquetes de 7 escoles i dos corals de l’Horta Nord les que han interpretat l’estrena de l’obra creada

per Vicent Ros Barrachina i Vicent Ros Muñoz. Són dos mestres de música (el primer del CEIP Crist de Meliana i del Cor de Foios, i el segon del CEIP Vicente Trenchó de Montcada i del Cor Interludi de Bonrepòs i Mirambell) dels que es deixen la pell amb els projectes que desenvolupen, com també Nelo Juste (mestre del CEIP José María Oltra de Montcada), artífex del programa ‘Ressona l’Horta’, dins del qual s’emmarca la cantata NovikMón 2050. Completen l’elenc de mestres i escoles participants Albert Molins (CEIP Verge del Pilar de Bonrepòs i Mirambell), Anna Ferrer (CEIP Bisbe Hervàs de Puçol), Santi Lluç (Escola Marianistes d’Alboraia) i Anna Chaler (Escola La Masia).

L’estrena de l’obra tingué lloc el passat 1 d’abril al parc dels Paellers de Bonrepòs i Mirambell, l’Ajuntament del qual va cedir l’espai davant un espectacle tan ambiciós que involucrava desenes de xiquets i xiquetes del poble i d’altres indrets de la comarca. Nelo Juste explica que la idea és que ‘Ressona l’Horta’ es convertisca “en una cita estable al calendari que pugui rodar cada any per un poble de la comarca”. Mantindre el gran nivell d’aquesta

Mestres de música que formen part del projecte ‘Ressona l’Horta’ (d’esquerra a dreta): Vicent Ros Muñoz, Anna Chaler, Anna Ferrer, Nelo Juste, Santi Lluç, Albert Molins i Vicent Ros Barrachina

400 escolars participen en una cantata distòpica amb el projecte 'Ressona l'Horta'

primera edició del projecte, amb NovikMón 2050, no serà gens fàcil, atesa la qualitat de la proposta i la bona coordinació que hi ha hagut per part dels centres participants.

Sobre els objectius aconseguits amb el 'Ressona l'Horta' hi trobem, d'una banda, la promoció de la música coral a les escoles i la seua pràctica a través d'un gran format. D'una altra, la socialització de xiquets i les xiquetes de diferents centres, potenciant la convivència i el treball cooperatiu. Però també es fo-

menta l'educació en valors, mitjançant la temàtica futurista de NovikMón 2050, a la recerca d'un planeta millor, més just i sostenible, i que ensenye a la societat a pensar per ella mateixa.

Pensament crític i cura del planeta

L'obra intercala la narració de la història amb sis peces corals, dos d'elles musicades a partir de poemes de Marc Granell. A NovikMón, la instal·lació dels xips de control al cervell de les persones provoca un

estat de felicitat permanent que els impedeix pensar més enllà de la seua satisfacció immediata. Però les ments dels xiquets i les xiquetes, en constant evolució i aprenentatge, aconsegueixen escapar del domini dels xips, i reivindiquen el seu dret a equivocar-se. Els infants lideren la revolució amb un missatge potent de consciència ciutadana, pensament crític i cura pel planeta que habiten, i finalment lliuren la societat de NovikMón.

Potser aquesta distopia no siga tan fictícia, més encara després que personalitats del món de la tecnologia hagen advertit dels perills de la carrera fora de control per a desenvolupar sistemes d'intel·ligència artificial com ara el ChatGPT. Hi ha esperança, però, amb persones que aposten per alternatives creatives i conscients, com els mestres de música del 'Ressona l'Horta', els centres escolars participants, les famílies i els xiquets i xiquetes que s'han congregat a la cantata distòpica NovikMón 2050. El món serà dels infants, com diu l'última peça de l'obra. Ells i elles hauran de donar-li la volta a la societat, i nosaltres hem de mostrar-los quants diferents camins hi tenen a l'abast per fer-ho possible. ■

2 de maig | 17:30 hores
Biblioteca
CONTACONTES
amb ANA CANET

2 de maig | 17:30 hores
Biblioteca
CONTACONTES
amb EL GRAN JORDIET

4 de maig | 18 hores
Parc Rei En Jaume
PREMI SANITORI LOCALS
amb TROBADORETS

RESERVES PER CORREU ELECTRÒNIC A biblioteca@foios.es
PER TELÈFON EN HORARI DE BIBLIOTECA AL 678724081
PLACES LIMITADES

Ajuntament de Foios
Biblioteca

ESPAI
CARRAIXET
VOLUMS DE
LECTURA
PER A
TODAS LAS
EDADES

Ministeri de Cultura i Patrimoni
Illes Balears

Departament de Cultura
Illes Balears

Departament de Cultura
Illes Balears

REDACCIÓ **EDUARD RAMÍREZ**
FOTOGRAFIA **ALAMIDA**

FGV invertirà més de 85 milions d'euros per a millorar la qualitat del servei i incrementar les condicions de seguretat a la Línia 3 entre Rafelbunyel i l'Aeroport

Al llarg del present curs diverses iniciatives han estimulat l'ús del transport públic, tan necessari per a l'adaptació de la mobilitat metropolitana a un model més sostenible i respectuós. La població ha respost amb un augment considerable de l'ús de Metrovalencia que reforça el seu paper principal en els trasllats habituals per treball o per esplai. Això també ha permés donar protagonisme als aspectes que calia millorar o solucionar, ja que representen «colls de botella» que compliquen l'augment d'ús. Per això ara Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana presenta un pla d'actuacions en la Línia 3 (Rafelbunyel – Aeroport) que començaran el 2023 i continuaran l'any vinent.

El pla té com a objectiu millorar la qualitat del servei i incrementar les condicions de seguretat, seguint les pautes de la Llei de Seguretat Ferroviària, i comporta una inversió de més de 85 milions d'euros. Les principals propostes afecten la duplicació de via en alguns trams, el tancament d'estacions, la millora dels passos a nivell per als vianants i la supressió de passos a nivell. La directora gerent d'FGV, Anaïs Menguzzato, va presentar les principals intervencions en una reunió al febrer amb els alcaldes i alcaldesses d'Almàssera, Meliana, Foios, Albalat dels Sorells, Museros, Massamagrell, La Pobla de Farnals i Rafelbunyel. Menguzzato explica que l'objectiu és «el foment d'un transport

públic ecològic i eficient, millorant la seguretat, regularitat i augmentant la capacitat de transport, amb millors freqüències i disminuint els temps totals de recorregut. Per això beneficiaran el conjunt de municipis de la Línia 3, perquè permetrà augmentar les freqüències de pas en la resta de la xarxa».

Les obres compten amb projecte o avanç tècnic ara com ara, i està previst licitar-les al llarg de 2023 i el següent exercici. De fet, «les primeres obres de millora d'accessibilitat i seguretat dels passos per als vianants s'executaran entre aquest i l'any vinent», va anunciar la directora gerent. Entre elles destaquen les duplicacions de via, que acumulen una inversió de 40 milions d'euros.

ros. Afectaran els trams que uneixen Alboraya-Peris Aragó i Almàs-sera, Albalat dels Sorells i Museros, i el tram entre l'accés urbà de Massamagrell i Rafelbunyol. A més està prevista la creació d'encreuaments dinàmics entre estacions, permetent l'encreuament en trajectes i no sols en les pròpies estacions. Així s'aconseguirà augmentar la freqüència i fiabilitat de la xarxa i, per tant, també la capacitat de la via.

Entre les actuacions anunciades es troba el control i tancament de les estacions, amb 5 milions d'euros pressupostats, per tal de millorar la seguretat i accessibilitat de les persones usuàries. En la mateixa línia i amb un gran efecte, hi ha la millora de les condicions de seguretat i accessibilitat dels passos a nivell per als vianants que s'executaran en els pròxims mesos, amb un pres-

supost de 1,2 milions d'euros. Especialment l'eliminació de passos a nivell, amb prioritat per a les actuacions en Meliana i Foios, més altres dos passos a nivell a Massamagrell, ja que constitueixen un focus de risc per a les circulacions, el trànsit rodat i els vianants en la xarxa de Metrovalència.

Augment d'usuaris

La Generalitat ha posat més de 277.000 abonaments gratuïts de transport per a joves menors de 30 anys, des que començà la iniciativa el passat 9 d'octubre. Els títols encara seran vàlids fins al 31 de juliol i ja acumulen més de 10 milions de desplaçaments, que han suposat un estalvi aproximat de 5 milions d'euros. L'atractiu de les condicions favorables es manté ben viu, ja que des del 15 de gener encara s'han dis-

tribuit prop de 25 mil abonaments gratuïts més. La xarxa de Metrovalència acumula 226.200 abonaments joves gratuïts, mentre que la resta es reparteixen entre el TRAM de Castelló i el d'Alacant.

Cal sumar les reduccions del 50% de les tarifes de les targetes SUMA, que integren els diversos transports públics metropolitans. «Un conjunt de mesures d'estalvi en el transport impulsades per la Generalitat Valenciana, que ha afavorit l'augment considerable de l'ús del transport públic en els últims mesos, superant les dades prèvies a la pandèmia», ha afirmat Menguzzato. La relació directa entre la millora del servei, amb la major freqüència del pas dels combois i l'augment de la seguretat, més les tarifes més accessibles, són l'element clau del canvi necessari en la nostra mobilitat. ■

AJUDAR-TE
EL QUE
MOU
ENS

FINS AL 31 DE JULIOL

ABAIXEM MÉS
EL PREU DE TOT
EL TRANSPORT PÚBLIC
DE LA GENERALITAT

NOU
-50%

GENERALITAT VALENCIANA
ATMV
FGV
Transporte público por mucho menos
metrovalencia
TRAM
MetroBus
TRAM

MASSALFASSAR

ÁLVARO GIMENO

Una vida lluitant contra un no

REDACCIÓ FERNANDO MIÑANA
FOTOGRAFIA FUNDACIÓ PER LA PILOTA VALENCIANA

El pilotari de Massalfassar és la demostració que el talent no ho és tot en l'esport. El mitger ha arribat a l'alta competició a base d'esforç i molta dedicació. La seua obsessió, protegir-se bé les mans.

Álvaro Gimeno porta lluitant tota la vida contra un no. No seràs pilotari. No seràs professional. No passaràs de punter. A base de molt d'esforç ha anat conquistant cada sí. Va debutar de blanc, va aconseguir la Lliga CaixaBank i aquesta temporada s'ha estrenat com mitger. Encara que tot això, en realitat, cal agrair-li-ho al fet que el futbol se li donava molt mal i que, amb quatre anys, algú va arribar un dia al col·legi, va explicar què era la pilota i aquell xiquet va decidir apuntar-se a l'escola de Massalfassar.

No hi havia ningú de la seua edat. Els seus companys eren tots majors que ell i els seus amics només volien jugar al futbol, però Álvaro es va obstinar a seguir amb la pilota. Després, amb el temps, va descobrir que el seu pare, Vicente, conegut com el Tito, havia jugat a galotxa, i que el seu iaio, conegut com a Paco el Roig, també havia practicat l'esport i deien que tenia bones mans. Ell no va veure jugar a cap dels dos, però li va encantar la pilota i, encara que no havia vist una partida d'escala i corda en la seua vida, malgrat que no havia anat mai a un trinquet, va decidir que volia arribar a ser professional i jugar per d'alt. "Em vaig voler dedicar a açò per intentar-ho. Jo mai havia vist

Álvaro Gimeno en la primera partida de la Lliga CaixaBank d'escala i corda de la present edició, disputada a Pelayo, junt amb Puchol II cobrint la paret del rest

una partida en el trinquet. Ni tan sols per la tele. Però els dos millors de Massalfassar, Carlos i Rafa, es van apuntar a Tecnificació i jo també em vaig animar. Em va agradar moltíssim", recorda el pilotari.

Ningú creia en ell

El problema és que ningú creia en ell. Álvaro no és un talent innat. Ell no tenia un do per a jugar a pilota, però pot arribar a ser molt insistent i quan es proposa alguna cosa no dubta que ho aconseguirà. "A mi

sempre em deien que no anava a arribar, que aquest o l'altre eren millors. Jo m'obstinava a demostrar-los que s'equivocaven. Dels 15 fins als 20 anys em vaig dedicar al màxim per a mostrar-li a la gent que sí que podia arribar".

Va ser llavors quan va trobar-se amb Javi, l'espigolat mitger de Massalfassar. "Jo realment no el coneixia. Sabia que al meu poble hi havia un xic, Javi, que jugava de professional, però no vaig tindre consciència de qui era fins que vaig comen-

FUNDACIÓ
PILOTA VALENCIANA

LA MILLOR PILOTA PROFESSIONAL !

DILLUNS	TRINQUET DE LA POBLA DE VALLBONA 1a Partida: Juvenils - 2a Partida: Professionals	17.00h
DIJOUS	TRINQUET DE PELAYO (VALÈNCIA) 1a Partida: Promoció - 2a Partida: Juvenils	16.30h
DIVENDRES	TRINQUET DE VILAMARXANT 1a Partida: Juvenils - 2a Partida: Professionals	17.00h
DISSABTE	TRINQUET DE PELAYO (VALÈNCIA) 1a Partida: Juvenils - 2a Partida: Professionals	16.30h

*Els horaris poden tindre algun canvi pels campionats.

Per estar informat, visitar la pàgina web www.funpival.com

çar a vindre al trinquet. Després ja li vaig demanar més ajuda per a arreglar-me les mans”, diu Álvaro. Eixa era la seua gran obsessió: protegir-se bé les mans. I si un dia arribava algú al vestuari i comptava que li anava molt bé el plàstic de les botelles de xampú, l'endemà estava ell retallant una d'aquelles botelles per a provar-ho.

La dèria es va disparar en 2017. Aquell any, disputant una partida en el trinquet de Dènia, va entropesar, va caure i en donar suport al braç es va trencar el cúbit i el radi. Va estar dos mesos sense tocar la pilota i, damunt, quan va tornar a jugar, no parava de fer-se blaures a les mans. Llavors li van parlar que a Grau, per a molts el millor mitger de la història, li passava una cosa semblant, així que Álvaro anà i li va demanar ajuda a un jugador que damunt era el seu ídol. “Jo només vaig veure alguna partida al final de la seua carrera, però era impressionant. Li pegava tan fort, es movia tan ràpid i tenia una pegada tan natural... El tinc en un pedestal. Ell em va ajudar molt quan em vaig trencar el braç i també em va ensenyar com s'arreglaven les mans. Als dos, a més, ens encanta jugar a la Play Station, així que al final ens vam fer amics”, expressa el pilotari.

A l'escola de tecnificació va congeniar amb Fageca, que va descobrir en Álvaro al seu alumne més disciplinat. El de Massalfassar va saber molt prompte que per talent no destacaria, així que es va bolcar en tota la resta. Potser per això va estudiar per a ser preparador físic i des de fa un any es programa ell mateix. “Tinc la sort que m'agrada més entrenar que estar en el sofà”, explica. I així, a base

Álvaro Gimeno, el tercer començant per la dreta, al sorteig de les ubicacions de les semifinals de la Lliga, el passat 29 de març a les Instal·lacions d'Apunt

d'esforç i cabuderia, ha acabat convertint-se en un professional que es defineix com a “elèctric i amb molta pegada”.

L'oportunitat com a mitger

Enguany, a més, ha arribat a un equip en la Lliga Caixabank com a mitger, on li cobreix l'esquena Puchol II. “M'ajuda molt i està molt damunt de mi.

Em dona molts consells per a jugar a pilota i gràcies a ell soc millor pilotari”, manifesta Álvaro.

El pilotari de Massalfassar mai oblidarà la primera partida de la present competició. Havia de demostrar, jugant al costat del número u, al trinquet de Pelayo, que no s'havien equivocat donant-li una oportunitat com a mitger. “Vaig passar una setmana horrible de nervis i en la partida tenia tanta tensió que vaig acabar amb rampes en els bessons”.

Van guanyar, Puchol II, Álvaro Gimeno i Hilari a la punta, aquella i totes les partides de la primera ronda. Ara s'han classificat per a les semifinals del campionat,

i esperen aconseguir el seu bitllet per a la gran final que es disputarà al trinquet de Pelayo el pròxim 29 d'abril. Siga com siga, ja ningú dubta d'ell. Álvaro Gimeno de Massalfassar ha demostrat una gran consistència enmig de la canxa, transformant les expectatives negatives dels qui no creien en ell en grans ovacions del públic davant la seua forma de jugar. ■

LA INSIGNIFICÀNCIA

Un relat curt de Manel Hurtado Juan

ESCRITOR DE BONREPÒS I MIRAMBELL

Es tracta d'un estadi modest, per a deu mil persones, però aquesta nit no cap ni una ànima més. El concert és a punt d'acabar, van pel segon bis. Una munió de heavys continuen donant-ho tot a la grada i el grup no els pot decebre sobre l'escenari. El guitarrista fa l'enèsim tapping mentre el cantant aguanta també, amb la veu, l'enèsim agut tan alt com pot. El volum és tan brutal que sembla que en qualsevol moment vint mil timpans diran prou i esclataran a l'uníson. Quan acaba el concert els músics no han de replegar res que per això són les estrelles i tenen qui ho farà per ells. Ells, ara se'n van de farra. Sempre és igual, impossible colgar-se al llit després de l'esclat d'adrenalina que acaben de viure. No han deixat de xiular-los els oïts que ja estan una altra volta en dansa. Acaben en una discoteca als afores de la ciutat. De tan passats com van ni la música tecno els fa nosa ja.

Avança la nit. El cantant quasi no se sosté dempeus. El bateria i el baix han desaparegut amb dues groupies i el guitarra es troba indecís entre una o altra, si elles volen acabarà amb les dues. El manager ja fa estona que s'ha tancat amb el gerent de la sala en un apartat. El

cantant plegarà prompte. Hui han tocat a la seua ciutat i no ha de dormir en cap hotel, ho farà al seu llit. Tot l'ossam li tremola al ritme pesat de la música, que no pot estar més alta. Sol, recolzat en la barra, s'hi fa el darrer bourbon i toca el dos. Mentre s'obri pas entre la gentada n'hi ha qui el reconeix i s'aplega a roda. Tracta d'avançar apartant-se'l amb cura de no resultar impertinent i en lloc de somriure li ix una ganyota.

Assegut en un taxi, en silenci, sembla que els oïts li xiulen més alt encara que abans. La sensació no és nova i sap que li durarà fins l'endemà. El taxista el reconeix i li demana un autògraf per al seu fill: «té tots els seus discos».

El cantant arriba a casa. L'espill de l'habitació li mostra un reflex lamentable. És estiu, la roba de cuir no transpira massa i està tot suat. Es treu la roba i es queda amb calçotets i mitjons. Unes grenyes li cauen sobre la cara, apegades a la pell suada. Amb la mà se les retira. Deu fer un tuf insuportable. Porta les ungles i els ulls pintats de negre. Es dirigeix al saló, se serveix un dit de whisky i a continuació, de l'estant del fons, trau un disc: Turandot. Posa el tall Nessun dorma i s'asseu a escoltar-lo.

Amb «...Dilegua, o notte! Tramontate, stelle!», apura el got d'un glop. Sempre és igual, quan arriba «...All'alba vincerò!», una llàgrima negra li cau galtes avall i amb els següents «vincerò!», el plor, negre com el carbó, flueix descontrolat. Sempre, després d'una nit com aquesta, fa el mateix, perquè no vol que l'èxit se li acabe pujant al cap. En acabar l'ària ja torna a sentir-se insignificant una altra volta. ■

Il·lustració de Pixi

www.alegresdelicades.com

CREACIÓ DE CONTINGUTS
GABINET DE PREMSA
FORMACIÓ A MIDA
CORRECCIÓ I TRADUCCIÓ
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

ALEGRES
DELICADES

Felicitats! pels vostres 5 anys

ESPAI
CARRAIXET

L'Ajuntament de Moncada s'enorgulleix d'haver format part d'Espai Carraixet des del seu inici, esperem poder continuar donant suport al vostre projecte molts més anys. Gràcies per ser un gran mitjà de divulgació cultural de l'Horta Nord.

Ajuntament
de Moncada